

Ngày 12 tháng 01 năm 2026

Châm ngôn 7:7-27

Chủ đề: *Vậy bây giờ, hỡi con, hãy nghe Ta, khá chăm chỉ về các lời của miệng Ta. Lòng con chớ xây vào con đường đàn bà ấy. Chớ đi lạc trong các lối nàng; Vì nàng làm nhiều người bị thương tích sa ngã, và kẻ bị nàng giết thật rất nhiều thay. Nhà nàng là con đường của âm phủ, dẫn xuống các phòng của sự chết.*

Trọng tâm: Lời Chúa phán với linh hồn của người tin Chúa phải tỉnh thức về sự nhìn, sự nghe của thân thể xác thịt mình, vì thân thể xác thịt là giống cái, đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ, dù được giải cứu ra khỏi nhà nô-lệ, nhưng tự nó không bảo vệ được mình. Vì thân thể được tạo nên để làm đồ dùng cho sự công bình, nhưng thân thể xác thịt của người ta là hay chết, bất toàn, không có quyền làm trọn bổn phận mình, nên linh hồn của mỗi người phải luôn tỉnh thức về trách nhiệm của mình là phải quản trị đất, bắt đất phục tùng luật pháp của Đức Chúa Trời. Chớ than phiền vì cơ sự bất toàn của xác thịt mình, vì thân thể xác thịt đó sẽ làm được điều này hay điều kia là tùy thuộc vào sự cai trị của linh hồn. Nên Đức Chúa Trời đã phán với linh hồn (chứ Ngài không phán với thân thể xác thịt của người ta, vì thân thể đó ra từ đất, không nhận biết Đức Chúa Trời) là *hãy nghe Ta, khá chăm chỉ về các lời của miệng Ta. Lòng con chớ xây vào con đường đàn bà ấy.* Vì Lời Chúa có khuyến cáo linh hồn mọi người tin Chúa rằng: *Hãy ăn ở như vậy, vì biết thời kỳ đang lúc chúng ta đây: giờ anh em từ ngủ thức dậy đã đến, bởi sự cứu hiện nay đã gần chúng ta hơn lúc chúng ta mới tin. Đêm đã khuya, ngày gần đến; vậy chúng ta hãy lột bỏ những việc tối tăm mà mặc lấy áo giáp sáng láng. Hãy bước đi cách hân hoan như giữa ban ngày. Chớ nộp mình vào sự quá độ và say sưa, buồn tuông và bậy bạ, rầy rà và ghen ghét; nhưng hãy mặc lấy Đức Chúa Jê-sus Christ, chớ chăm nom về xác thịt mà làm cho phỉ lòng dục nó.* Hãy nhớ rằng, theo Lẽ thật thì dù là người nam hay người nữ, thì thân thể xác thịt của người ta luôn là giống cái, còn linh hồn người ta luôn là giống đực và như vậy, bất luận người nào chiếu theo tư dục của xác thịt mình, thì linh hồn người đó đã phạm tội thông dâm xây bỏ Chúa vậy. Kinh Thánh chép: *Linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng.* Để có thể quản trị xác thịt mình, thì linh hồn người tin Chúa phải luôn *chăm chỉ* (שמר-shama^{H8085}) có nghĩa là luôn chú ý lắng nghe tiếng của Đức Thánh Linh phán dạy, để ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn mình được thấp sáng mà nhận biết ý Chúa và có sức lực làm theo Lời của Đức Chúa Trời, nhờ đó mà quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Lời Đức Chúa Trời

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 1; Rô-ma 13; Công vụ các sứ đồ 9;

Ngày 13 tháng 1 năm 2026

Châm ngôn 8:1-5

Chủ đề: *Sự khôn ngoan há chẳng kêu lên sao? Sự thông sáng há không vang tiếng mình ra ư? Sự khôn ngoan đứng trên chót các nơi cao, ngoài đường, tại các ngã tư. Gần bên cửa thành, tại nơi vào thành, ở chỗ đông trong cửa thành, sự khôn ngoan la lên rằng: Hỡi loài người, Ta kêu gọi các người, và tiếng Ta hướng về con loài người! Hỡi kẻ ngu muội, hãy hiểu sự khôn ngoan; Hỡi kẻ dại dột, lòng người khá nên thông sáng.*

Trọng tâm: Chữ *con cái loài người - the son of man* là nói về linh hồn loài người chứ không nói về xác thịt của loài người và như vậy, *tiếng Ta* - được chép đây là nói về tiếng của Đức Chúa Trời, là tiếng sẽ được tỏ ra khi người tin Chúa chú ý về Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh với ý muốn được nghe tiếng của Thánh Linh phán với linh hồn mình. Lời của Đức Chúa Trời là Lời của Đấng khôn ngoan sẽ tỏ cho linh hồn người tin Chúa và thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người đó và người đó sẽ nhận được các ý tưởng trong lòng mình mà người ấy nghĩ là ý tưởng của tâm trí mình. Tiếng của Chúa sẽ tỏ cho người đó biết những sự lạ lùng, không như ý tưởng của tâm trí xác thịt mình, vì các ý tưởng đó luôn hướng linh hồn người ta về sự thánh khiết, sự cao trọng cùng những sự thuộc về luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời và khi người tin Chúa nghe được tiếng đó, thì Đức Thánh Linh sẽ biết ý tưởng của người đó nghĩ gì về các ý tưởng của Ngài, nghĩa là Đức Chúa Trời sẽ xem lòng người đó có chấp nhận, có khứng làm theo, hay là không muốn làm theo các ý tưởng đó, như Đức Giê-hô-va đã phán với Môi-se về điều Ngài sẽ làm cho dân của Ngài: *Vậy bây giờ, hãy chép bài ca này và dạy cho dân Y-sơ-ra-ên; hãy để trong miệng họ, để bài ca này dùng làm chứng cho Ta nghịch cùng dân Y-sơ-ra-ên. Vì Ta sẽ đưa dân này vào xứ, Ta đã thề hứa cùng tổ phụ chúng nó; tức là xứ đượm sữa và mật; chúng nó sẽ ăn no nê và mập béo; đoạn, trở đi hầu việc các thần khác, khinh dể Ta, và bội giao ước của Ta. Khi tai vạ nhiều và sự gian truân đã xông hãm dân này, thì bấy giờ, bài ca này sẽ rên lên làm chứng nghịch cùng nó, vì miệng của dòng dõi nó sẽ không quên. Vả, Ta biết những ý tưởng của nó đã kết nên ngày nay, trước khi đưa nó vào xứ mà Ta đã thề ban cho.* Người tin Chúa phải nhận biết sự hiện diện của Đức Thánh Linh trong mọi lúc, mọi nơi trong lòng của loài người và Ngài nhận biết những sự toan tính của người ta, và Ngài sẽ làm thành điều Ngài đã định trong việc tìm kiếm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài. Vậy nên hãy tỉnh thức về trách nhiệm của linh hồn mình trước các mạng lệnh cùng các điều răn mà mình đã nhận được từ nơi Chúa, kéo bởi sự không tỉnh thức mà linh hồn mình bị bỏ lại trên đất này chẳng!

Kinh Thánh tham khảo: Phục truyền luật lệ ký 31; Giê-rê-mi 4; Đa-ni-ên 4;

Ngày 14 tháng 1 năm 2026

Châm ngôn 8:6-9:

Chủ đề: *Hãy nghe, vì Ta sẽ nói điều tốt lành, Ta hở môi ra mà dạy điều ngay thẳng. Vì miệng Ta sẽ nói Lẽ thật; Còn môi Ta ghét sự gian ác. Các Lời của miệng Ta đều là sự công bình. Trong nó chẳng có điều chi cong vạy hoặc gian tà. Thấy đều rõ ràng cho người nào hiểu biết, và ngay thẳng cho người nào tìm được sự tri thức.*

Trọng tâm: Lời Chúa đã cho chúng ta biết điều kiện phải có cho được sự hiểu biết Lẽ thật (bản tiếng Việt chép là *chân thật!*) và để được biết sự tri thức, mà điều kiện đó là những người nghe Lời Đức Chúa Trời mà run, mà kính sợ Danh Chúa, như Lời Chúa đã chép: *Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trời là nơi Ta, đất là bệ chân Ta. Các người sẽ xây nhà thể nào cho Ta? Các người sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho Ta? Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay Ta làm ra, và có như vậy. Đây là kẻ mà Ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó, có lòng ăn năn đau đớn, nghe lời nói của Ta mà run.* Nếu linh hồn người nào còn có sự ác, sự ích kỷ cho xác thịt mình, nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Lời Đức Chúa Trời sẽ không ở nơi linh hồn người đó, dù mắt họ có thấy, tai họ có nghe nhưng Lời Đức Chúa Trời không ở lại trong lòng người đó. Điều đó đồng nghĩa với sự linh hồn người đó không xứng đáng cho Đức Chúa Trời, như vậy sự tin Chúa của người là vô ích. Để nghe được tiếng của Đức Thánh Linh thì cái tai của người đó phải chịu cắt bì, nghĩa là người đó phải ghét những lời giả dối từ miệng của giáo sư giả, của các tiên tri giả cùng những nơi người ta tụ họp đông người nhưng không phải là để tôn cao Lời Đức Chúa Trời, không có Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Người tin Chúa phải học cho biết bằng cách nào và phải như thế nào để phân biệt được tiếng của Đức Thánh Linh khác với thần cảm giả mạo. Đức Thánh Linh là Thần Giê-hô-va Đức Chúa Trời, Ngài là Thánh, tiếng Ngài là luật pháp công bình, không có sự thỏa hiệp theo ý muốn của xác thịt người ta, vì Lời Chúa có chép rằng: *Tôi sẽ hết lòng căm tạ Chúa, Hát ngợi khen Chúa trước mặt các thần. Tôi sẽ thờ lạy hương về đền thánh của Chúa, cảm tạ Danh Chúa vì sự nhân từ và sự chân thật của Chúa; Vì Chúa đã làm cho Lời Chúa được tôn cao hơn cả Hạnh thành Chúa. Trong ngày tôi kêu cầu, Chúa đáp lại, giục lòng tôi mạnh mẽ.* Vì Đức Chúa Trời tạo nên loài người để tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, nên mọi người tin Chúa phải chứng minh mình yêu mến Lời của Đức Chúa Trời và luôn vâng phục các mạng lệnh cùng các điều răn của Chúa và kính sợ Danh Chúa, không phải bằng lời nói, nhưng bởi công việc làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Nếu quả thật người nào có được những sự đó, ắt Đức Thánh Linh sẽ cho linh hồn của người đó được nghe tiếng của Ngài và Đức Thánh Linh sẽ ban ấn chứng của Ngài cho người đó.

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 138; Ê-sai 66; Ê-phê-sô 1;

Ngày 15 tháng 01 năm 2026

Châm ngôn 8:10-11

Chủ đề: *Khá nhận sự khuyên dạy của Ta, chớ lãnh tiền bạc, thà lãnh sự tri thức hơn là vàng chọn lựa; Vì sự khôn ngoan có giá hơn châu ngọc, và các vật mình ưa thích hơn hết chẳng sánh bằng nó đáng.*

Trong tâm: Chữ *khuyên dạy-instruction* đó là chữ מוּצַר - muwcar^{H4148} của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự điều chỉnh, sự kỷ luật, sự sửa phạt, sự trừng phạt*. Bất kỳ người nào đã tuyên xưng đức tin mình vào Danh Đức Chúa Jêsus Christ, thì những người đó đều phải chịu sửa phạt, như Lời Chúa đã chép: *Vậy, anh em hãy nghĩ đến Đấng đã chịu sự đối nghịch của kẻ tội lỗi đường ấy, hầu cho khỏi bị mỗi sòn lòng. Anh em chống trả với tội ác còn chưa đến nổi đổ huyết; lại đã quên lời khuyên anh em như khuyên con, rằng: Hỡi con, chớ để người sự sửa phạt của Chúa, và khi Chúa trách, chớ ngã lòng; Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt. Ví bằng anh em chịu sửa phạt, ấy là Đức Chúa Trời đãi anh em như con, vì có người nào là con mà cha không sửa phạt? Nhưng nếu anh em được khỏi sự sửa phạt mà ai nấy cũng phải chịu, thì anh em là con ngoại tình, chớ không phải con thật. Cha về phần xác sửa phạt, mà chúng ta còn kính sợ thay, huống chi Cha về phần hồn, chúng ta há chẳng càng nên vàng phục lấm để được sự sống sao? Vả, cha về phần xác theo ý mình mà sửa phạt chúng ta tạm thời, nhưng Đức Chúa Trời vì ích cho chúng ta mà sửa phạt, để khiến chúng ta được dự phần trong sự thánh khiết Ngài. Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một cơ buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng về sau sanh ra bông trái công bình và bình an cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy.* Hết thấy loài người dù tin Chúa hay không tin có Chúa, thì cũng là tạo vật của Đức Chúa Trời và hết thấy đều phải chịu sự cai trị bởi luật pháp của Đức Chúa Trời, dù người ta không biết công việc của Đức Chúa Trời. Vì họ không biết Đức Chúa Trời nên họ không ăn năn tội lỗi mình, nên tội lỗi cứ chồng chất trên cuộc đời của họ và trên con cháu họ cho tới khi họ qua đời. Nhưng những người tin Chúa thì sẽ nhờ được sự dạy dỗ bởi những người được chỉ định của Đức Chúa Trời theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, thì sẽ nhận biết giá trị của sự sửa phạt đó là để hưởng linh hồn đó trở lại con đường mà Đức Chúa Trời đã định cho loài người phải đi, hầu cho được đến sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, tuy theo đức tin cùng sự vâng giữ và làm theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Hãy đặt mục tiêu quan trọng nhất mà linh hồn người tin Chúa phải đạt cho được sự sống lại và sự sống đời đời, vì nếu người tin Chúa không có được tiêu chuẩn này, thì mọi sự mà người ấy có sự giàu có, cùng danh vọng của đời này, thì những sự đó sẽ thành thảm họa khi linh hồn người đó bị bỏ lại nơi ngày của Đức Chúa Jêsus Christ.

Kinh-Thánh tham khảo: 1 Cô-rinh-tô 1; Hê-bơ-rơ 12;

Ngày 16 tháng 01 năm 2026

Châm ngôn 8:12

Chủ đề: *Ta, là sự khôn ngoan, đồng ở với sự thông minh, và tìm được sự hiểu biết, và sự dẽ dặt. I wisdom dwell with prudence, and find out knowledge of witty inventions.* Chữ *sự dẽ dặt - inventions* có nghĩa là *sự sáng tạo, sự phát minh, sự sáng chế*;

Trong tâm: Kinh Thánh làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ - Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời và như vậy, chữ Ta được chép đây là nói về Lời của Đức Chúa Trời, được chép thành văn tự trong Kinh Thánh là chép về Đức Chúa Jêsus vậy. Nhưng phần nhiều người tin Chúa là để được cứu chuộc linh hồn mình khỏi sự chết đời đời, nên họ không để ý đến sự sống lại của linh hồn mình, là con kế tự Lời Đức Chúa Trời, trong khi Đức Giê-hô-Va đã phán rằng: *Hãy nói với dân chúng: Đức Giê-hô-va nói rằng: Ta chỉ sự hằng sống của Ta mà thể, Ta sẽ đãi các người tùy theo lời Ta đã nghe các người nói;* Nhiều người tin Chúa đã không học cách nhận biết giáo sư giả và tiên tri giả, nên họ đã tìm đến những nơi họ thấy thích hợp với ý muốn của xác thịt mình để nhóm ở đó, để nghe rồi mỗi miệng họ xưng những kẻ đứng giảng đó là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ!, dù là vô thức hay là có ý chứng nhận kẻ giáo sư giả đó là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, thì Đức Chúa Trời sẽ đãi linh hồn người đó là kẻ mù lại để cho kẻ mù làm người dẫn đường và linh hồn người đó sẽ phải trả giá cho sự sống mình, bởi đã không tin vào Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán. Nếu là kẻ tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsus Christ, thì Thánh Linh của Đấng Christ sẽ đặt Lời của Ngài nơi miệng của kẻ tôi tớ Chúa, và Chúa sẽ cùng làm việc với các tôi tớ của Ngài và Lời Đức Chúa Trời sẽ ban cho linh hồn của người tin Chúa được nhận lãnh sự khôn ngoan, sự thông sáng cùng sự sáng tạo, là những sự vốn thuộc về sự sống của linh hồn loài người từ lúc ban đầu trong Đức Chúa Trời. Những sự đó sẽ được đặt nơi linh hồn người đó, tức là ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi người đó, giúp cho người đó được sự hiểu biết ý nghĩa của những sự sâu nhiệm được giấu trong Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh. Còn những người mang danh tin Chúa mà ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn người đó chưa được thắp sáng, thì họ cũng được nghe Lễ thật được rao giảng ra từ miệng các tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng họ không hiểu được, bởi vì sự người ta nghe được và hiểu được cũng là đến từ Đức Thánh Linh, như Đức Chúa Jêsus đã phán: *Vậy, về họ, đã được ứng nghiệm lời tiên tri của Ê-sai rằng: Các người sẽ lắng tai nghe, mà chẳng hiểu chi; Lấy mắt xem mà chẳng thấy chi. Vì lòng dân này đã cứng cõi; Đã làm cho nặng tai và nhắm mắt mình lại, E khi mắt mình thấy được, tai mình nghe được, lòng mình hiểu được, họ tự hối cải lại, và Ta chữa họ được lành chăng. Nhưng phước cho mắt các người, vì thấy được; phước cho tai các người, vì nghe được!*

Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 14; Ma-thi-ơ 13; Lu-ca 18;

Ngày 17 tháng 01 năm 2026

Châm ngôn 8:13

Chủ đề: *Sự kính sợ Đức Giê-hô-va, ấy là ghét điều ác; Ta ghét sự kiêu ngạo, xác xược, con đường ác, và miệng gian tà.*

Trong tâm: Chữ *gian tà-perversity* chép trong câu 13 này, là chữ תַּהְפֻּקָה - tahpukah^{H8419} của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ngang ngạnh khư khư giữ lấy sự hư hỏng, sự hư thân mất nết, sự dối trá*. Vì sự sống hay sự chết đều phát ra từ mỗi miệng của người ta. Nếu là người kính sợ Danh Chúa thì phải biết cầm giữ mỗi miệng mình khỏi những lời nghịch lại luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Ngay cả những kẻ tham muốn danh vọng và quyền lực cai trị mà nhảy vào ngôi vị của Môi-se, của A-rôn, thì dù mỗi miệng của những người mạo danh là tôi tớ Chúa đó nói điều gì thì các lời nói ra từ mỗi miệng của kẻ đó cũng bị cầm bằng giả dối và gớm ghiếc cho Đức Giê-hô-Va. Nếu chúng ta nhìn vào chi tiết các con sinh tể được dâng lên làm của lễ thiêu cho Đức Giê-hô-Va thì phải không có tí vết chi, nghĩa là con sinh vật đã được chọn kỹ lưỡng, đúng tiêu chuẩn đã định, là bóng về Lời của Đức Chúa Trời được công bố trên môi miệng của những người được Đức Giê-hô-Va chỉ định từ trước khi sáng thế mà quyền phép khiến mỗi miệng người đó có thể công bố được Lời của Đức Chúa Trời hằng sống đó là đến từ Đức Thánh Linh, nghĩa là thần Đức Giê-hô-Va sẽ cùng làm việc với những người được chọn của Ngài và các Lời được công bố đó là được chỉ định bởi Đức Thánh Linh có ích cho sự sống lại và sự duy trì sự sống cho những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ. Khi người tin Chúa nghe lời người ta nói ra, thì phải nhận biết rằng, linh hồn mình không còn thuộc về mình nữa, nhưng thuộc về Đấng đã chuộc mình lại cho Ngài và Đức Thánh Linh sẽ nhìn vào lòng của chúng ta xem chúng ta có ý thức về sự tai mình sẽ nghe hay không, vì cái tai của thân thể chúng ta cùng như cái miệng của linh hồn mình vậy, nó sẽ ăn các lời đó và nếu linh hồn người nào không tỉnh thức về cửa ngõ của linh hồn mình là cái tai, mà không quản lý, không kiểm soát các lời đó, thì Đức Thánh Linh sẽ nổi sự ghen của Ngài khi người ta coi thường những lời cảnh báo của Ngài, vì các lời thuộc về sự lừa dối, sự nguy hiểm nói ra từ các giáo sư giả, các tiên tri giả có thể giết chết linh hồn người ta, nếu người ấy vì thiếu sự hiểu biết mà nghe và tin các lời giả dối đó mà mất linh hồn mình chăng, vì Lời Chúa có chép: *Sống chết ở nơi quyền của lưỡi; Kẻ ái mộ nó sẽ ăn bông trái của nó.* Đức Chúa Trời ghét cái miệng gian tà, nghĩa là Đức Chúa Trời ghét những lời giả dối và ghét luôn kẻ nói những lời giả dối, gian tà đó nữa, vì là kẻ giết người.

Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 50; Gia-cơ 3;